

[A. C. D. Petersen.]

sætning og Inventar, har nogen som helst Mulighed for at kunne klare de økonomiske Vanskeligheder, og derfor maa jeg forstaa, at disse 12 Mill. Kr., som skal udlaanes paa de Vilkaar, som er skitseret i Lovforslaget, allerede ved Udlaaningen maa anses for at være tabt.

Det rinder mig i Minde, at det ærede Medlem, der var Ordfører for Partiet Venstre, for Regeringspartiet, i 1928 udtalte disse stolte Ord, at det danske Landbrug ønskede ikke at faa nogen Gave fra den danske Stat. Det danske Landbrug indordnede sig under de Verdenskonjunkturer, der nu en Gang fandtes, og det ønskede ikke nogen Gave; det vilde frabede sig at faa nogen Gave; det skulde vise, at det nok kunde klare sig; det havde ikke Brug for Grædekoner, og det var haabløst at tro, at man fra Statens Side kunde komme Landbruget til Hjælp; det skulde nok klare sig selv. Ja, den Tid, der er gaaet efter 1928, har jo ikke vist saa forfærdelig meget, og hvis det foreliggende Lovforslag ikke er tænkt som en Gave, saa forstaaer jeg overhovedet ikke, hvad det er tænkt som, for der er vel ingen, der vil tro, at man indenfor et Tidsrum af 14 Aar faar saadanne Ændringer i Landbrugets Produktionsforhold, at det ikke alene skulde kunne forrente under de vanskeligste Kriseaar en Gældsforpligtelse, der gaar helt op over alt, hvad det ejer og har i Værdi, men tillige skulde kunne præstere Afdrag paa en Tolvtedel af de optagne Akkordlaan efter to Aars Forløb. Ja, hvis man tror det, saa synes jeg virkelig, dette mere end noget andet vidner om, at man har ikke noget som helst Begreb om, hvad det er for en Krise, der i Øjeblikket sætter ind over det danske Landbrug!

I § 3 bestemmer man, at Laanesummerne nu skal udlaanes gennem en i hvert Amt oprettet Akkordlaanekasse, og denne Akkordlaanekasse skal ledes af en Bestyrelse paa 3 Medlemmer, nemlig en Bemand, valgt af Amdsraadet, samt 2 Medlemmer, valgte af henholdsvis samtlige Landboforeninger og samtlige Husmandsforeninger i Amtet. Det er jo mærkværdigt at se, at det Parti og den Mand, som mere end noget andet Medlem her i denne Sal angriber netop Fagorganisationerne, nu vil have, at de fagorganiserede Landmænd skal træde til som Forvaltere af Statens Midler, der skal laanes ud til deres Fagfæller. Det er vel i højeste Grad at bygge paa Fagforeningsvældet og Fagforenings-

interesser, og alle vi, som i nogen Grad har faaet Indtryk af, hvor solidarisk man staaer indenfor Landboforeningerne, ved jo, at hvis man derindenfor har faaet en Mistanke om, at der er en Mand, der ikke er god Fagforeningsmand, skal han nok faa at vide, at der ikke er heldige Vilkaar for ham for at laane Penge i en saadan Laanekasse.

Men i Lovforslaget staaer intet om, hvorledes disse Laanekassebestyrelser skal lønnes. Der staaer ganske vist i § 7, at Omkostningerne ved Lovens Gennemførelse afholdes af Statskassen, men det havde egentlig været rart at faa at vide, naar der nu skal oprettes 20 Laanekasser her i dette Land ud over dem, der er i Sønderjylland, og der altsaa skal ansættes en Bestyrelse for hver af disse 20 Laanekasser, hvorledes disse Statsakkordlaanekassebestyrelser skal lønnes. For det er jo ikke noget lille Arbejde, man forlanger af en saadan Bestyrelse. Man forlanger, at den paa Basis af en Undersøgelse af Ejendoms-skyldvurderingen og paa Basis af en Vurdering af Besætningerne og Inventaret skal opbygge en Beregning over, hvor meget man nu kan laane ud. Der skal altsaa en meget indgaaende Undersøgelse til, en Undersøgelse, som det, saa vidt jeg forstaaer Lovforslaget, er de 3 Medlemmer af Laanekassen, der skal foretage i hvert enkelt Tilfælde, hvor der skal laanes Penge ud, og det vil betyde, at det ikke kan være nogen hel Bibeskæftigelse for disse Mennesker, det maa være Mennesker, som kan ofre sig ikke saa ganske lidt paa dette Omraade.

Det har undret mig, at der ikke et eneste Sted i Lovforslaget findes nogen som helst Bestemmelse om, at der skal være nogen som helst Dækning for Laanebeløbet. Ja, der staaer ganske vist — og det synes jeg er en overmaade interessant Passus — i Punkt 3 under § 4:

„Samtlige Gældsforpligtelser skal ved Akkorden i det mindste være nedbragt til det Beløb, som Ejendommen med Inventar og Besætning skønnes at være værd. For det bevilgede Laan ydes Pantessikkerhed efter Summen af de ved Akkordordningen tilbageværende Gældsforpligtelser.“

Naar Gældsforpligtelserne er saa store, at de efter al Sandsynlighed er større end Værdien, der er til Stede — og man maa vel med nogen Grund mene, at det bliver en velvillig Vurdering — siger jeg, at det er en udmærket Sikkerhed, man har ydet Staten overfor de i en saadan Ejendom anbragte